

LAHJAKSI SAATU PÄIVÄ

”Mitä päivä tuokin tullessansa, Isä hoitaa lasta armollaan”, laulamme virressä.

Elämä yllättää. Sairauskohtaus, rakkaan ihmisen kuolema tai muu kriisi voi hetkessä muuttaa koko elämän. Mikään ei ole enää kuten ennen. Joskus onnikin voi tulla nurkan takaa; olemme kuulleet tarinoita salamarakastumisista. Yksi hetki.

Toiset meistä elävät menneessä, muistelevat kaiholla eilistä jopa takertuen siihen; olisipa kaikki kuten ennen! Toiset unelmoivat tulevasta; sitten kun valmistun, pääsen eläkkeelle, rikastun... Kaikki voi mennä aivan toisin.

Elämä on nyt. Tässä, tämän tavallisen arjen työn, tehtävien, velvollisuuksien ja rutiinien keskellä. Sielläkin, missä tuntuu, että tämä on aina tätä samaa... Turha sitä on kieltää; joskus elämä on tylsää. Kaikenlaiset päivät ovat kuitenkin elämää, eivät vain ne onnelliset päivät. Elämä ei ole jossain ulkopuolellamme, ei eilisessä eikä haaveissamme. Se on juuri tässä, juuri nyt.

Tämäkin päivä on Jumalan meille antama lahja. Tähän päivään on kätkeytynä aarre, jota eilen ei vielä ollut ja jota huomenna ei ehkä enää ole löydettävissä. Jokainen aamu kutsuu meidät uusiin haasteisiin, tarttumaan niihin mahdollisuuksiin, joita meillä nyt on. Yllättäviä käännteitäkin kohdatessamme saamme olla taivaan isän turvallisessa kädessä. Illalla nukkumaan käydessämme voimme miettiä, millaisen helmen tänään saimme elämämme helminauhaan pujotettavaksi.

Leena Savolainen

Orimattilan seurakunnan diakonissa